

Nouvel Observateur, at støtten fra EU bestemt havde været mere generøs end den, han mødte på sit møde med udenrigsministrene forud for den erklæring, der blev vedtaget i Laeken.

Jeg mener, det mere end indikerer, at der er sket et skifte i EU's politik. Det kan have udviklet sig over tid, men der er sket et skifte til det bedre, og derfor ser jeg også frem til, at Danmark med statsministeren og udenrigsministeren i spidsen udnytter de muligheder, som det danske EU-formandskab vil give Danmark i andet halvår af 2002, ikke mindst mulighederne for at bringe parterne til forhandlingsbordet igen med henblik på at opnå fred i Mellemøsten.

Tak til ordførerne og til ministeren for debatten.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører vedrørende forespørgsel nr. F 9.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og også tak til ministeren for besvarelsen. Ministeren anerkender, at man ikke på én gang kan kræve af Arafat, at han skal arrestere mistænkte, og samtidig sætte ham i husarrest, så han ikke kan håndhæve politimyndigheden inden for selvstyreområderne.

Der har været væsentlige og fornuftige nuancer i denne debat, men vi må jo konstatere, at regeringen pendulerer mellem hr. Lykketoft og hr. Skaarup. Regeringens mellemøstenpolitik er og har, siden regeringen trådte til, været en slingrekurs. Man har vaklet mellem hr. Skaarup og hr. Lykketoft næsten fra dag til dag, og i går tydede meget på, at hr. Skaarup var ved at få trukket ministeren og hr. Sjursen over til sig, bl.a. med hr. Sjursens angreb på dansk bistandspolitik i området. Men heldigvis har debatten her vist, at dansk bistandspolitik i denne sag i hvert fald ikke i første omgang bliver offer for regeringens almindelige negative syn på ulandsbistand, og det synes jeg faktisk er det positive i debatten.

Kl. 15.10

Det negative er så det forslag, som bliver vedtaget. Grunden til, at SF og Enhedslisten undlader at stemme til det forslag, som regeringspartierne sammen med hr. Lykketoft og andre har fremsat og om kort tid ender med at blive vedtaget, er, at presset på Israel ikke er stærkt nok. Det er derfor, SF og Enhedslisten har fremsat et andet, som vi selv synes er meget mere præcist

og målrettet. Det indeholder det pres på Israel, som er den eneste vej frem, hvis man skal undgå, at voldsspiralen og ødelæggelserne går over i en situation, som kan blive et helt årtis mæredrid med stadig eskalation af vold og ødelæggelse.

Der er ikke lang tid tilbage, hvis man seriøst ønsker at genskabe fredsprocessen. Vi vil fortsætte vores pres på regeringen for at gå i den retning, også når udenrigsministeren skal overtage ledelsen i EU's Udenrigsministerråd med henblik på at forsøge at få EU til at optræde mere aktivt. Jeg er glad for ministerens oplysning om, at han på ministermødet på mandag vil medvirke til at få sat et regnestykke op over, hvor meget Israel skylder de lande, som har ydet midler til bistandsprojekter, med henblik på at få en erstatning fra Israel for det, Israel har ødelagt. Jeg er glad for, at ministeren gav det signal.

Første næstformand (Svend Auken):

Der skal være mere ro i salen!

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Tidligere i debatten beskyldte hr. Keld Albrechtsen mig for at fifle med den danske udviklingsbistand ved at kræve en revurdering, når det gælder bistand til det palæstinensiske selvstyre, og nu siger hr. Keld Albrechtsen igen, at jeg har leveret et angreb på ulandsbistanden.

Jeg vil bare sige, at Kristeligt Folkeparti har ikke leveret et angreb på udviklingsbistanden og har ikke fiflet med udviklingsbistanden, når vi kræver en revurdering. Vi har i lang tid fastholdt, at den danske bistand til selvstyreområdet skulle revurderes, og at man specielt skulle droppe polititræningsarrangementet og støtten til domstolene, uanset at de programmer ikke har kunnet gennemføres.

Vi ser dansk bistand som et udenrigspolitisk instrument, og vi har ikke villet kappe støtten til det palæstinensiske selvstyre generelt. Vi mener faktisk, det er vigtigt at støtte de fattige palæstinensere og være med til at tilvejebringe nye infrastrukturer i områderne, men ud over at vi stiller krav om at fastholde den danske udviklingsbistand, har vi også det syn, at der skal være kvalitet i bistanden, og der skal også være konsekvens, når vi oplever misbrug. Det er såmænd blot det, jeg har givet udtryk for her i dag.